

DIPLOMADOLGOZAT

Jász Fanni Zita

2024

**Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem
Budai Campus
Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet
Emberi erőforrás tanácsadó mesterképzési szak**

**A HANGULATJELEK MAGYARORSZÁGI
HASZNÁLATÁNAK ÉS ÉRTELMEZÉSÉNEK VIZSGÁLATA
NEMZETKÖZI KITEKINTÉSEL**

Belső konzulens:	Dr. Kenderfi Miklós Máté Tanszékvezető egyetemi docens Emberi erőforrás tanácsadó MA szakvezető
Belső konzulens intézete/tanszéke:	Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet Humántudományi és Szakképzési Tanszék
Készítette:	Jász Fanni Zita

**Budapest
2024**

Dolgozat címe: A hangulatjelek magyarországi használatának és értelmezésének vizsgálata nemzetközi kitekintéssel

A dolgozatot készítő hallgató neve: Jász Fanni Zita

Szak, képzési szint és munkarend megnevezése: emberi erőforrás tanácsadó mesterszak, nappali tagozat

Intézet megnevezése: Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet

Belső témavezető: **Dr. Kenderfi Miklós Máté**, tanszékvezető egyetemi docens, Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem, Szent István Campus, Vidékfejlesztés és Fenntartható Gazdaság Intézet, Humántudományi és Szakképzési Tanszék

A diplomamunka során a hangulatjelek használatának és értelmezésének nemzetközi összehasonlító vizsgálata kerül megvalósításra, eltérő korú és iskolai végzettségű személyek körében. Leendő emberi erőforrás tanácsadóként azért tartom fontosnak ezt a területet vizsgálni, mert a szakmánkban az érzelmeknek kiemelt szerepe van és a mindennapi életünkben az érzelmeinket sok esetben hangulatjelekkel próbáljuk meg kifejezni az online térben. Úgy gondolom, hogy számos esetben okozhat félreértést egy-egy hangulatjel különösképpen, ha a kommunikáció eltérő életkorú személyek között zajlik. Ennek okán, munkahipotézisemben azt feltételezem, hogy a generációk között nem csak hazánkban, hanem nemzetközi szinten is értelmezésbeli eltérések mutatkoznak, valamint az iskolázottság tükrében is eltéréseket lehet kimutatni. A kutatás nemzetközi szintre való emelésével célom az, hogy feltételezésem alátámaszthatóbbá váljon és nagyobb megerősítést kapjon a terület kutatásának fontossága.

A vizsgálatban részt vevők ennek megfelelően olyan különböző korú és végzettségű személyek, akik használnak hangulatjeleket az online kommunikációjuk során. Ennek okán, a tudományos munka során alkalmazni kívánt kutatási módszer kvantitatív, a mintavételi eljárás pedig egy önállóan szerkesztett, online kérdőív formájában kerül megvalósításra. A kérdőív két hallgatótársam segítségével Olaszországban és az Egyesült Királyságban is terjesztésre kerül, így lehetővé téve a szélesebb körű következtetések levonását. E célból a kutatás hipotézisei a következők:

1. A fiatalabb generáció gyakrabban használja a hangulatjeleket, mint az idősebbek.
2. A hétköznapi kommunikációban gyakoribb a hangulatjelek használata, mint a munkahelyi környezetben.

3. A magasabb befejezett iskolai végzettséggel rendelkező emberek kisebb eséllyel értelmezik félre a hangulatjeleket, mint az alacsonyabb végzettséggel rendelkezők.
4. Az alkalmazott hangulatjelek jelentése nagyobb valószínűséggel tér el a generációk között.
5. A doktori végzettséggel rendelkezők munkahelyi kommunikációjában kevésbé gyakori a hangulatjelek használata, mint az alacsonyabb végzettségűeké.

A kutatást összességében sikeresnek tartom, mert az alapfeltételezést sikerült a kapott eredmények mentén alátámasztani. Úgy gondolom, hogy mivel a diplomadolgozat megszokott követelményeiben szereplő mintánál nagyobb sokaság vizsgálatát valósítottuk meg hazai és nemzetközi szinten egyaránt (összesen 993 fő) így lehetőség nyílt a minőségi következtetések megfogalmazására.

A magyar és az angol kutatás esetében igaznak bizonyult az a hipotézis, mely szerint a fiatalabb generáció gyakrabban használja a hangulatjeleket, mint az idősebb generáció. A vizsgált emotikonok közül a legerősebb érzelm intenzitással a ❤️, 😂, 😡 jeleket, míg a legalacsonyabb intenzitással a 😊, 🤔 jeleket használják a kitöltők. A hangulatjelek munkahelyen való használata a magyar minta esetében sokkal kevésbé gyakori, mint a nemzetköziek esetében, ahol az angol a magyarnál nagyobb, az olasz pedig majdnem egyforma gyakorisággal használja a hangulatjeleket a munkahelyen, mint a hétköznapiakban. A harmadik és negyedik hipotézis vizsgálatánál, a hangulatjelek értelmezése az eltérő életkorú személyek körében valóban mutatott eltérést, a generációs felosztás tükrében pedig a Z generáció határozottan elkülönült, ha a hangulatjelek értelmezéséről volt szó. Az iskolai végzettséggel való összehasonlítás során azonban sem a magyar, sem pedig a nemzetközi minták esetében sem lehetett kijelenteni, hogy a magasabb iskolai végzettséggel rendelkezők kevésbé gyakran értenék félre a hangulatjeleket. A doktori végzettséggel rendelkezők munkahelyi hangulatjel használatával kapcsolatban a magyar minta esetében nem volt eltérés az alacsonyabb végzettségűekétől, azonban a nemzetközi kitekintés során ennek pont az ellenkezője igazolódott be. Végezetül pedig, a kérdőív végén érkezett válaszok alapján megerősítést nyert, hogy mások számára is érdekes ez a kutatási téma és az emberek szívesen olvasnának még ehhez hasonló kutatásokat.